

NOMISMATIKA

Ἐν τῷ γέθεινῷ τεύχει τῆς φίλης Ἑστίας (σελ. 409-410) ἐδήμοσιεύθη περὶ τῆς ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι πραγματείας μου «Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ παιδιότεροφίαν τοῦ Διός», μετάφραστις κριτικῆς τινος, δημοσιευθείσης ἐν τῷ Numismatic Chronicle τοῦ Λονδίνου ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ συναδέλφου μου κ. Warwick-Wroth, τοῦ λίαν γνωστοῦ ἐν τῷ ἐπίστημονικῷ κόσμῳ ἐκ πολλῶν νομισματικῶν πραγματειῶν του ὅπερισται καὶ περὶ τῆς Κρητικῆς νομισματικῆς μελέται. Τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ πιθανῶς γεννηθὲν παρὰ τοῖς ἀναγνώσταις περιεδικοῦ σπουδαίου ὡς ἡ Ἑστία μοὶ ἐπιβάλλει ἵνα καταστήσω γνωστὴν τὴν ἔξης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ κ. Warwick - Wroth, ἀλληλογραφίαν συνεπείᾳ τῆς ὥρθεισης κριτικῆς, δημοσιευών πιστήν υετάφορστην τῶν εἰς γειτάς μου πρωτεύων.

Τὴν 20 Ὀκτωβρίου ἔγραψον τὰ ἐξῆς

$\Phi'_\lambda \varepsilon \rightarrow 0$ Wroth

«Πρὸς ὅλιγου ἀνέγνωσα τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ Numismatic Chronicle, δὲν δύναμαι δὲ ἡ νὰ ἔχφράσω τὰ κ. Head καὶ ὑμῖν εὐγνωμοσύνην, διὰ τὴν εὑμένειαν μεθῆ πάντας κοίνες τὰς μικρὰς ἐργασίας μου.

Διὰ δὲ τὴν αἰγὰ ἔχεις δίκαιον λέγων ὅτι αναφέρεται εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. Τοῦτο αὐτὸς ἐγὼ ἐν ἡλληνικῇ πράγμαστείᾳ ὑπεστήριξα (Ἀρχαιολ. Εργμ. 1893 σελ. 150-152). Άλλα ταῦτα δένται πολλάκις οἱ τύποι αἰγῶν τῶν

χρητικῶν νομισμάτων ἀναφέρονται: συμφωνώς τῇ γνώμῃ μου τῷ Διὶ. Παράδειγμα τὰ νομίσματα τῶν Πραισίων ἀπεικονίζοντα ἀφ' ἐνὸς τὸν Δία καὶ ἀφ' ἑτέρου αἰγα, βεβαίως ἀναφερομένην εἰς τὸν ἐν Κρήτῃ λυτρευόμενον Αἴγειον Δία. Τέλος διὸ τὸν ἀετὸν οὐδείς ποτε ἡρυθῆ ὅτι ἦτο τὸ ιερὸν τῷ Διὶ ζῶον. Ἀλλ' ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ἀσχαιοτέρα παράδοσις λέγει ὅτι ἐθεωρεῖτο ιερὸς τῷ Διὶ ὡς ἐκθρόνικα αὐτὸν κατὰ τὴν βρεφικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἐν Κρήτῃ (ἴδε τὴν Μοιρώ παρ', Αθηναίων κλπ.).

Σε παρακαλῶ δθεν ἴνα καὶ πάλιν ἀναγνώσῃς τὴν ἐμὴν διατριβὴν χωρὶς νὰ ἐπηρεασθῆς ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἐρμηνείαν, καὶ νὰ μοὶ γράψῃς τὴν γνωμην σου τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρουσάν με».

Ο χύριος Wroth μοι ἀπήντησε τὴν 29 (ν) Νοεμβρίου τὰ ἔξης.

Ἄγαπητέ μοι Σβορῶνε

«Συνήθοισας πάμπολλα σαφέστατα ἐπιγειρήματα (a great deal of evidence) τείνοντα ν' ἀποδεῖξωσιν ὅτι δέ κύρων καὶ παις τῶν νομισμάτων τῆς Κυδωνίας σχετίζονται πόδες τὸν Δία.

"Ηδη δὲ ὅτε ἐν τῇ ἀπὸ τῆς 20 Ὁκτωβρίου ἐπιστολῇ
μοὶ τὰ παρέταξες καὶ πυκνῷ φάλαγγι κλίνω πολὺ περιστό-
τερον νὰ παραδεχθῶ τὴν ἐρμηνείαν σου ὅτι ὁ τύπος σχε-
τίζεται πρὸς τὸν Δία.

Τὸ ζῆτημα ἐν τῷ παρούσῃ θέματι, — ώς καὶ συχνὰ ἄλλοτε προκειμένου περὶ ἐρμηνείας νομισματικῶν τύπων — εἶναι ἀν ὁ τύπος ἀναφέρεται εἰς τινα τῶν μεγάλων θεοτήτων ἢ ἀν συετίζεται πρός τινα τῶν ἐγχωρίων ήρωών.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει είνε ὄρθοτερον (ῶς ήδη ἐπραξεῖς) νὰ σχετίσῃ τις τοὺς τύπους πρὸς γνωστοὺς μύθους συνδεομένους πρὸς τὰς μεγάλας θεότητας τῆς Ἑλλάδος. Παρὰ πρὸς ἐγγυώριους μύθους περὶ ὧν πολλὰ ὀλίγα γνωρίζομεν. Τὸ σπουδαιότερον ἐπιχείρημα μου φρονοῦντος ὅτι ἡ ἔξιγης τοῦ κυνὸς καὶ παιδὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπιτόπιον σημασίαν ἥτο ὅτι ὁ κύνος ἴσταται ἐπὶ πολλῶν νομιμάτων παρὰ τὴν ἄρρενα μορφήν ('Απόλλωνα ἢ Κύδωνα;) τὴν κρατοῦσσαν τὸ τέρον. (Svoronos, Crete pl. IX, no 4, 8, 7). Φαινεται λοιπὸν ἀναγκαῖα ἡ συσχέτισις τοῦ κυνὸς πρὸς τὴν ἴσταμένην μορφήν. Αληθῶς ἡ πόλις Μίλητος δὲν ἥτο πλησίον τῆς Κυδωνίας, ὁ ἥρως δύως Μίλητος ὡς καὶ ὁ Κύδων ἥτο υἱὸς τῆς Ἀκακαλλίδος. 'Επειδὴ δ' αὕτη ἔξιθηκε τὸν Μίλητον θηλασθέντα τότε ὑπὸ λύκων, είνε δυνατὸν νὰ ἔξιθηκε καὶ τὸν ἔτερον υἱόν της Κύδωνα, ὃν τότε θὰ ἔξειθε χύων⁴.

Παραδέχομαι ότι τούτο δὲν είναι ή υπόθεσις μόνον πλήν
άλλη, δίμως, ἀν αἰσθανόμεθα ἔστους ηναγκασμένους νὰ έξι-
εύρωμεν ἐρμηνείαν τινὰ κατ' ἔγγροιν μυθοῖν, νομίζω ότι
ἐπὶ τέλους δύναται ή υπόθεσίς μου νὰ είναι λογική. Γρά-
ψων τὴν κρίσιν μου ἐσκεπτόμου θήτε δὲν κατενίκησας ἐντε-
λῶς τὸ ἐπίγειρημα τῆς κατ' ἔγγροιν παραδόσιν ἐρμη-
νείας τοῦ τύπου. "Αν ἐν τούτοις τρίτοις τις γνώστης ἔμελλε
νὰ κρίνῃ μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ καὶ ἐστάθμιζε τὰ ἐπίγει-
ρήματα ἀμφοτέρων θὰ ἔκλινε—ώς νῦν σκέπτομαι:—ν' απο-
φανθῇ υπὲρ τῆς ἐρμηνείας ὑμῶν, αἰσθανόμενος ἵσως ταῦ-
τογρόνων δειλίαν τινὰ διὰ τὴν ἐγκαταλειψιν τοῦ ἔγγρωρίου
μυθοῦ τοῦ Κύδωνος".

Ανταπόκριση σε δ' αύτῷ τὴν 22/4 Δεκεμβρίου ὡς ἐξής

Philipps Wroth,

«Η ἀπὸ τῆς 29 Νοεμβρίου ἐπιστολὴ σου μοὶ ἡτο λέων εὐχάριστος δόστι νῦν εἰμὶ βέβαιος ὅτι δύναμαι νὰ σὲ πείσω ἔντελῶς πεοὶ τοῦ δόθεοῦ τῆς γνώμης μου.

εντελεύθεροι περὶ τὸν θεόν. Αὐτοὶ δέ τις λέγεις ὅτι οἱ μάνοι λόγοι οἱ κάμνοντες σε εἰσέτι νὰ δισταζῆς εἴνε α' ὅτι ποέπει οἱ γρηγοριμεύοντες ποδὸς ἐρυμνείαν μῆνος νὰ ὁσιν ἐγκώφοι τῇ Κυδωνίᾳ. β') ὅτι ὁ συνοδεύων τὸν τοξότην τῆς Κυδωνίας κύων γεννᾷ

¹ Τοῦτο εἶναι καθ' ἡμᾶς ἐσφαλμένον. Συνέλεξα ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα ἀρχαίους μυθούς ἐκθέσεων παιδῶν, οὐδέποτε ὅμως εὗρον μητέρα διά τέκνα ἐκθέσασαν. I. Σ.

τὴν σκέψιν ὅτι οὔτος, ὁ βεβαίως μὴ ὁν Ζεὺς ἀλλ' Ἀπόλλων ἡ Κύδων, εἴνε ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ ὑπὸ κυνὸς θηλαζόμενον βρέφος.

Σοὶ ἀπαντῶ λοιπὸν τὰ ἔξῆς·

Αὐτὸν Σοὶ ὑπενθύμιζω ὅτι ὁ μῦθος τῆς γεννήσεως καὶ ἐκθέσεως τοῦ Διός, ὃς καὶ τῆς ὑπὸ κυνὸς διατροφῆς αὐτοῦ ἥτο ἐγχώριος οὐχὶ μόνον ἐν Κρήτῃ ἀλλὰ καὶ ἐν Κυδώνιᾳ ὃς ἀποδεικνύουστι τὰ λεγόμενα ὑπὸ Καλλιμάχου περὶ Ὁμηρίου καὶ τῶν Κυδώνων, τῶν καὶ Κυνοσούρεων καλουμένων ἀπὸ τῆς Κυνοσούρας τῆς ἀπεικονιζόμενης τὴν τὸν Δία ἐν Κρήτῃ ἐκθρέψασαν κύνα κυνοσούριδα. Τοῦτο ἐνδείκνυται καὶ ὑπὸ τῶν νομισμάτων τοῦ Πολυρηγίου καὶ Δικτύνης καὶ τῶν ἐπιγραφῶν καθ' ἄς ἐλατρεύετο ὑπὸ τῶν Κυδώνων Ζεὺς ὁ Κρηταγενῆς. Ἰδού λοιπὸν ὁ ἐγχώριος μῦθος ὃ δικαίως ζητεῖς.

Βούτις οὐκανέτως τόξον ὑπὸ ὃν συνοδεύει ἐπὶ ἄλλων νομισμάτων τῆς Κυδώνιας κύνων εἶναι οὐχὶ ὁ Κύδων, ἀλλὰ βεβαίως ὁ Ἀπόλλων. Ὡς Κύδων ὑπὸ οὐδενὸς συμβόλου χαρακτηρίζεται, ἐνῷ περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος γνωρίζομεν ὅτι οἱ Κρήτες ἔλεγον «ὑέρετην τοῦ τόξου γενόμενον διδάξαι τοὺς ἐγχώριους τὰ περὶ τὴν τοξείαν κλπ.²» Ἀκοιδῶς δὲ τῶν Κρητῶν πάντων περιφημότεροι ήσαν ὡς τοξόται οἱ Κυδώνες ἔξιν καὶ τὸ τόξον Κυδώνιον ἐκαλείτο (Καλλιμάχου ΗΙ 284). Σχετικῶς δὲ πρὸς τὸν συνοδεύοντα τὴν μορφὴν κύνα σοὶ ὑπενθύμιζω τὸ γωρίον τοῦ Ξενοφῶντος (Κυνηγ. Ι, 1) «Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἄγραιος καὶ κύνεος» καὶ τὸ ἀρχαῖκὸν διδράχμον τῆς Ἐλευθέρων τὸ παριστῶν τὸν Ἀπόλλωνα ὑπὸ κυνὸς συνοδεύομένον καὶ εἰς δάσην στυράκων κυνηγοῦντα (ἴδε Num. Cret XI, 4), ὥστε καταπίπτει ἐντελῶς τὸ ἐπιγείρημα ὅτι νομισμάτι τινα τῶν Κυδώνιατῶν παριστᾶσι τὸν Κύδωνα ἄνδρα, ἐπομένως δοτί τὰ ἄλλα δύνανται νὰ τὸν παριστῶσιν ὡς βρέφος».

Περὶ τῆς ἐρμηνείας τοῦ τύπου τῆς βούτης καὶ τοῦ βρέφους τῶν νομισμάτων τῆς Πραιτοῦ περὶ ἦς ὁ κ. W.-W. γράψει ἀπλῶς ὅτι φαίνεται πιθανὴ (probable) οὐχὶ δὲ ἐντελῶς — δὲ αὐτὸν τούλαχιστον — πειστικὴ (quite convincing), παρέλειψιν ν' ἀντείπω τοὺς πρὸς αὐτὸν διότι ὁὐδὲν ἐπιγείρημα φέρει πρὸς δικαιολογίαν τῆς γνώμης του· ἐνῷ ἀπέδειξ — καὶ οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἀντέλεξε τι — ὅτι οἱ ἀστερισμοὶ τῶν δύο «Ἄρκτων τῶν καταστερισθεισῶν ὑπὸ τοῦ Διὸς διότι ἐπροστάτευσαν αὐτὸν βρέφος ὅντα ἐν Κρήτῃ, ἐθεωροῦντο τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐλλήνων οὐχὶ ὡς εἰκόνες ἄρκτων, ἀλλ' ἡ μὲν μεγάλη βούτη ἡ δὲ μικρὰ κυνός. Τὸ ἐπιγείρημα τοῦτο θὰ ἥρκει καὶ μόνον, φρονῶ, ἵνα πείσῃ πάντα μὴ προκατηλειμένον, περὶ τοῦ ὄρθου τῆς γνώμης μου διὰ τε τὸν τύπον τῆς Πραιτοῦ καὶ ἐκείνον τῆς Κυδώνιας.

«Ηδη περιμένομεν ἀπάντησιν τοῦ κ. Wroth, ἡτοις δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ εἴνε πλήρης παραδοχὴ τῆς γνώμης ὑμῶν. Παρεκαλέσαμεν μάλιστα αὐτὸν γὰρ γράψῃ καὶ πάλιν λεπτομερῶς περὶ τοῦ ζητήματος ἐν τῷ Numis. Chronicle. Ἀλλ' οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ δύναμενοι νὰ κοίνωσι περὶ τοῦ ζητήματος δύνανται, φρονῶ, νὰ σχηματισῶσιν ἀπὸ τοῦδε ιδίαν γνώμην καὶ πεποιθησιν.

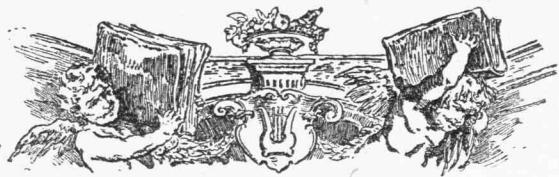
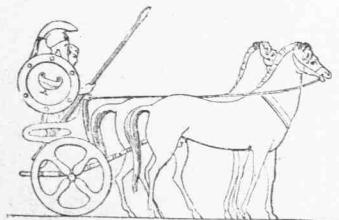
Ἐν ἀθηναῖς τῇ 27 Δεκεμβρίου 1893.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

¹ Χάριν τῶν μὴ εἰδικῶν σημειούμεν ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ΚΥΔΩΝ τῶν ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ ἐν τῇ «Ἐστίᾳ» ἀπεικονισθέντων νομισμάτων, παρὰ πάντας τοὺς τύπους τῆς Κυδώνιας ἀπαντῶσα, οὐδεὶς σχέσιν ἔχει πρὸς τὸν τύπον, ἀλλ' εἰναι μέρος τοῦ ἑθνικοῦ ΚΥΔΩΝ-ΙΑΤΩΝ ὡς καὶ πλειστάκις ἀπαντᾷ.

² Διοδωρ. E. 42.

I. Σ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐν Ούγγαριά ἐωρατάσθη ἐσγάζτως μεγαλοπρεπέστατα τὸ ιωβιλαῖον τοῦ μεγάλου ἑθνικοῦ μυθιστοριογράφου καὶ δραματικοῦ Μαυρικίου Γιόκα, συμπληρώσαντος πεντήκοντα δύλι ἔτη φιλολογικοῦ βίου. Ο Γιόκας ἐγεννήθη ἐν Κόμορν τῷ 1825. Τὸ πρῶτον του δυῆγγημα ἐπιγραφόμενον «Θεοκριτία» τὸ ἔργον τοῦ δεκαπενταετής, ἔκτοτε δὲ συνέγραψε τριακόσια δύλι ἔργα, διηγήματα, μυθιστορήματα, δράματα, μετάξι τῶν ὄποιων «Αἱ Πολεμικαὶ Εἰκόνες» μυθιστόρημα τὸ δύοιον τῷ ἔπειν τὸν ἐνέπνευσεν ἡ οὐγγρικὴ ἐπικανάστατης τοῦ 1848, θεωρεῖται ὡς τὸ ἀριστούργημά του. Ἀπὸ τοῦ 1860 ὁ Γιόκας εἴνε μέλος τῆς Οὐγγρικῆς Ἀκαδημίας.

Ἐπιστημονικά

Ἐν ἡλικίᾳ ἐθδομήκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἀπέθανεν ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τὸν ὄνομαστοτέρων ἐξερευνητῶν καὶ ἐπιπλοτιστῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὁ στρόφη Σαμουήλ Βέκερ. Νέος ἀπῆλθεν εἰς Κεϋλάνην, ἔνθα ἔκαψεν ἐπιτυγχανόμενον πολέμου καὶ ἔστρωσε τὸν πρῶτον τουρκικὸν σιδηροδρόμον. Τῷ 1861 ἐπεγείρησε μετὰ τῆς συζύγου του, ιδίᾳ δυπάνη, τὴν περίφημον εἰς τὴν μέσην Ἀφρικήν ποσέλασιν, καθὼς ἦν ἀνεκάλυψε τὴν μεγάλην λίμνην Ἀλκέρτειον Νούάνζην. Μετὰ τρία ἔτη, διαρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ισπατῆλη διοικητῆς τοῦ Σουδάνης, ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ πενταετίαν καὶ εἰργότην πόδες κατάργησιν τῆς σωματευμορίας. Ἐπεσκέψθη πολλάκις τὴν Συρίαν, τὴν Κύπρον, τὴν Ἰνδίαν, τὴν Ιαπωνίαν καὶ ἐξέδωκε πλείστα συγγράμματα.

— Ο γάλλος φυσιοδίφυς A. Κατρεφάζ, ὁ ἐπιστημένως μελετήσας τῆς ιστορίαν τῆς δαρβίνειον θεωρίας, ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ ἀνταγωνισταὶ τοῦ Δαρβίνου» ἐνῷ ἔξετάζει τὴν συμβολὴν εἰς τὴν θεωρίαν τῆς εξελίξεως ἑκάστου τῶν καταγινάντων εἰς τὴν θεωρίαν τῆς εξελίξεως τῶν πειστηκήν πόδες κατάργησιν τῆς σωματευμορίας. Επεσκέψθη τοῦ Σουδάνης καὶ τοῦ Ουζλλας μέχρι τοῦ Χαϊκελ καὶ τοῦ Νοδέν.

— Ο γάλλος φυσικὸς P. Εμιγκτών παρετήρησεν ἐσγάζτως ὅτι τὸ ἐσωτερικὸν ὄνταίνουν ἀγγεῖου, κενοῦ ἀέρος, γίνεται φωτεινόν, ἡματὶ τὸ ἀγγεῖον τεθῆ μεταξὺ τῶν ἄγωγῶν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, μὴ ἐνουμένων. Τὸ αὐτὸν ἀποτέλεσμα παρατηρεῖται ἐν δώσωμεν περιστορικήν κίνησιν εἰς τὸ ἀγγεῖον καὶ πληγιστώμενον αὐτὸν εἰς ράθδον ἐκ καυτούς η ἰσπανικοῦ κτηροῦ, ἐλλαφρῶς ἡλεκτρισμένην διὰ τοιθῆς. Τὸ πείραμα εἴνε σπουδαῖτάν τοῦ, καθότι δὲ αὐτοῦ ἐπίπλωται νὰ ἔση γηγεθὴ τὸ βόρειον σέλας καὶ ἀλλὰ μετεωρολογικὰ φαινόμενα, τῶν ὄποιων μαντεύεται μὲν σήμερον ἡ ἡλεκτρομαγνητικὴ φύσις, ἀλλ' ἡ ἔξιγγησις δὲν εἴνε ἐπαρκής.

— Τριάκοντα τετοῦς μελέτης πόροι συμμετείχει ο M. Marey ὑπὸ τὸν τίτλον Η πίνησις. Εν αὐτῷ διὰ νέας μεθόδου ἀναλύονται καὶ δριζόνται κινήσεις πολύπλοκοι, ἐκφεύγουσαι τὸν κοινὸν δύναμόν, ὡς π. χ. τῶν δακτύλων τοῦ κλειδοκυμβαλίστον, τῶν πτερύγων τῶν πτηνῶν, τῶν τριποδίζόντων ζώων κτλ.

Καλλιτεχνικά

Μολονότι συνεπληρώθη ἐντὸς ὅλης γωνίας τοῦ ποσόν, τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀνέγερσιν μηνημένιον εἰς τὸν Γκουνά, οἱ ἔργανοι ἔξαντασιούν. Μέχρι σήμερον συνήθησαν 103,752,25 φράγκα. Ή ἐκδήλωσις αὐτη τῆς κοινῆς συμπαθείας πρὸς τὸν ἀποθηκόντα μουσικόν, θεωρεῖται μουαδική.